

mest mulige for at indskrænke Udgifterne saaledes, at vi kom ned med vort Budget til et Stadium, hvor det var forsvarligt, hvad jeg ikke skønner det er for Tiden.

Rode: Den Oversigt over Hovedsummerne paa Finanslovsforslaget, som er omdelt, og som omtales af den ærede Ordfører (Martin Hansen), giver kun et foreløbigt og aldeles ikke til Situationen svarende Billede af vore Financers Tilstand. Nogen Oplysning om, hvorledes Udgifter og Indtægter virkelig vil blive, foreligger ikke i det Finanslovsforslag, som her foreligger til Vedtagelse. Med Hensyn til Indtægterne er der allerede under Behandlingen af Finansministeriets Budget ført tilstrækkelig Drøftelse om Usikkerheden paa dette Omraade. Vedrørende Udgifterne har jeg tidligere haft Lejlighed til at paavise, i hvilken Grad Budgetterne er opfyldte med Priser, som ikke svarer til den øjeblikkelige Tilstand. For saa vidt er der dog her det heldige Forhold, at det ikke er saaledes, at begge de to Sider, som kunde tænkes at ændre Finansloven, virker i samme Retning, idet det vel er tænkeligt, at Indtægterne bliver mindre, men det bør utvivlsomt ogsaa være Tilfældet, at Udgifterne bliver mindre. Hele Grundlaget er imidlertid usikkert, og det er blevet dobbelt usikkert ved den Holdning, man fra Ministeriets Side har taget med Hensyn til at tilvejebringe et sikrere Grundlag. Usikkerheden understreges ogsaa ved den øjensynlige Svaghed med Hensyn til Kendskab til, hvad der virkelig foregaar paa Finansloven, som Ministeriet et Par Gange har aflagt Vidnesbyrd om. Jeg har tidligere peget paa det ejendommelige Forhold, at Statsministeren ikke syntes at kende Rækkevidden af de store finansielle Transaktioner, Ministeren for offentlige Arbejder har foretaget. Inden Finanslovsforslaget forlader dette høje Ting, bør man gøre opmærksom paa, at heller ikke Ministeren for offentlige Arbejder synes at have haft Kendskab til disse Transaktioners Omfang. Det fremgaar direkte af selve Finanslovsforslaget. Hvis man slaar op i Tillæg B. Sp. 642 i Anmærkningerne til Finanslovsforslaget, vil man vedrørende Bevillingen: Brændsel til Lokomotiverne, finde følgende Bemærkning fra Ministeriets Side: „Det er ikke paa det Tidspunkt, da nærværende Forslag udarbejdes, muligt at bedømme Kulpriserne i Finansaaret 1921—22, idet saavel de forhaandenværende Lagre som de i Ordre værende Partier antagelig vil være opbrugte inden 1. April 1921, saaledes at Indkøbs-

prisen for disse kun i mindre Grad faar Indflydelse paa Lagerprisen i 1921—22“. Det fremgaar heraf, at det er fra disse Anmærkninger til Finanslovsforslaget, at Statsministeren har haft den Opfattelse, at Statsbanernes Lagre vilde være opbrugte i Finansaaret 1920—21, men det fremgaar ogsaa af denne Anmærkning, at Ministeren for offentlige Arbejder aldeles ikke, da han fremlagde Finanslovsforslaget for dette høje Ting, havde Kendskab til de uhyre finansielle Transaktioner, hvori han selv var inde. Hele dette Forhold gør naturligvis Grundlaget for Finansloven endnu usikrere, end det i Forvejen er.

Vi hørte for et Øjeblik siden en Tale af den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Pitzner), som tilraadede større Sparsommelighed og fremsatte en Række Betragtninger, som jeg gerne havde hørt fremsat med Hensyn til forskellige Ændringsforslag, som er stillede til Finanslovsforslagets Behandling. Mange af de Udtalelser, den ærede Ordfører her fremsatte, vilde have kunnet føre til, at han havde tilraadet at stemme for de Ændringsforslag, vi har stillet paa de militære Budgetter, om at bringe de kalkulerede Priser i Overensstemmelse med de virkelige, mange af dem kunde have ført til at anbefale ikke at stemme for det Ændringsforslag, som for et Øjeblik siden blev vedtaget, mange af dem kunde have ført til at stemme for et Ændringsforslag fra os om ikke at gaa til Bevillingen til Gymnastikinstituttet, før dets Forhold nøje var overvejet, og mange af dem kunde ogsaa have ført til at stemme for en Sanering af hele Finansloven ved at bringe Kulpriserne for Statsbanerne i Overensstemmelse, med de virkelige Forhold. Den Forelæsning, den ærede Ordfører holdt, havde derfor en saadan Karakter, som moralske Forelæsnings undertiden har, at de ingenlunde svarer til Moralistens Privatliv. I øvrigt anerkender jeg fuldt ud de Betragtninger, vi hørte, og jeg kan ogsaa opfordre Regeringen til at følge det Raad til Sparsommelighed i Praksis, som i saa Henseende blev givet.

Til disse Bemærkninger skal jeg ved denne Forhandling indskrænke mig. Ofte giver jo Finanslovsforslagets tredie Behandling Anledning til en større politisk Forhandling, men det altovervejende politiske Spørgsmaal, som for Tiden optager det danske Folk, er jo det danske Samfunds økonomiske Tilstand og i Forbindelse dermed de truende Vanskeligheder paa Arbejdsmarkedet, som for Øjeblikket om end ikke er kommet ud i fuld Kamptilstand, saa dog nærmer sig en saadan. Den højtærede